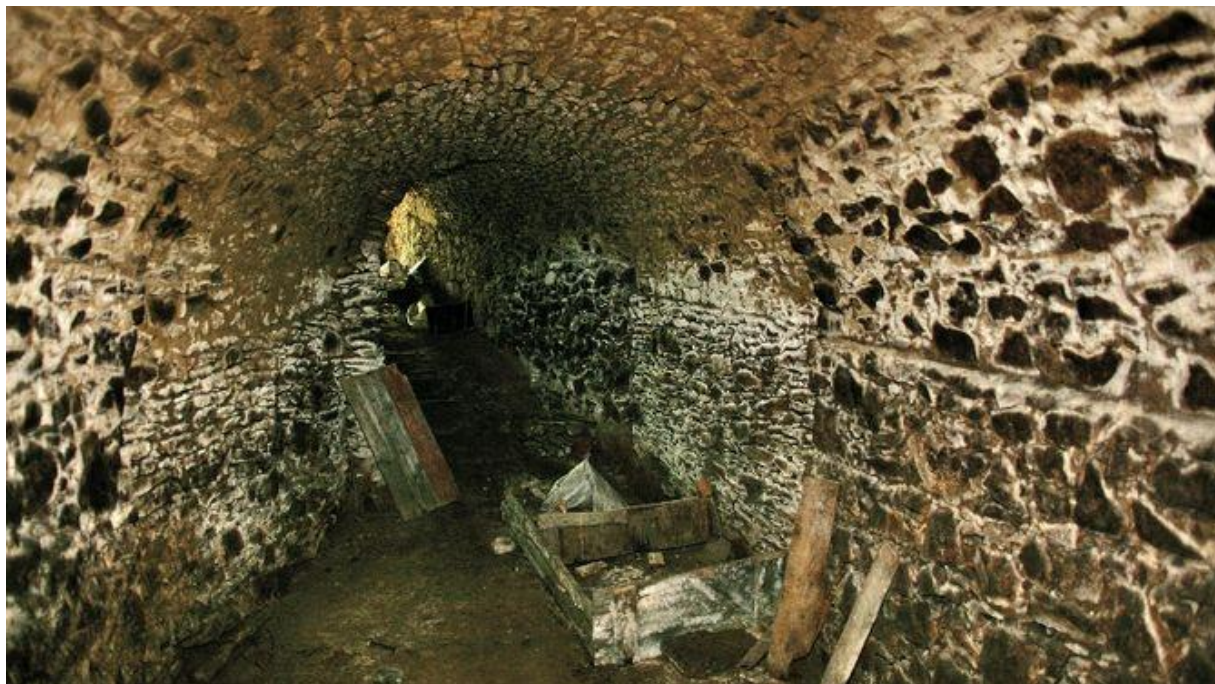


# Tajomná krajina: Slovensko má záhady porovnateľné s Čínskym múrom. Ktoré?

01. júl 2014, 21:00

→ Tip redakcii

Slovensko je krajina plná tajomných, záhadných a tiež tak trochu strašidelných miest a objektov. Predstavíme vám niektoré z nich.



Tušili ste, že múr podobný Čínskemu sa kedysi tiahol aj územím našej krajiny? Hovorí sa mu Pečenický val alebo Val obrov a patrí k najobľúbenejším slovenským záhadám. Kamene, ktoré majú čarovnú [moc](#), tajomné nápisy či kamenné gule, ktoré vraj do kopca neďaleko Čadce ukryli mimozemšťania.

„Alebo jaskyne, najmä v Demänovskej doline, na Spiši a na Liptove. Dlhé roky ľudia verili, že ich obývali draky,“ hovorí Marta Kučerová, generálna riaditeľka Slovenskej agentúry pre cestovný ruch. Utvrzovali ich v tom nálezy veľkých kostí zvierat a bájky, ktoré kolovali medzi ľuďmi.

Ba svojimi výskumami a zisteniami ich podporovali dokonca aj učitelia. A to ešte koncom osemnásteho storočia! Napríklad prírodovedec a kežmarský mestský lekár Daniel Fischer údajne poskladal z kostí nájdených v jaskyni Aksamitka pri Haligovciach celú dračiu kosť a daroval ju cisárovi Leopoldovi.

„Ako Dračia jaskyňa bola dlho známa aj Demänovská ľadová jaskyňa. Nakoniec sa ukázalo, že kosti, ktoré tam ľudia našli, boli pozostatkami jaskynného medveďa,“ objasňuje Kučerová.

Rozprávky o „dračích jaskyniach“ však kolujú dodnes. Rovnako, ako ľudia dodnes veria v čarovnú moc Raslavlakameňa, ktorý leží v lesoch pri Abranovciach v Prešovskom okrese a dokáže vraj liečiť i privodiť lásku vytúženého [muža](#), alebo tomu, že pod vrchom Sitno sa ukrýva vchod do pekla.

„Slovensko je skrátka plné tajomných, záhadných a tiež tak trochu strašidelných miest a objektov,“ hovorí Marta Kučerová. Tu sú niektoré z nich.

## Kamenné gule v Milošovej

Precízna [práca](#) prírody alebo mimozemšťanov? Kamenné gule na Kysuciach tajomstvo svojho pôvodu zrejme nikdy neodhalia. S určitosťou však možno povedať, že ide o najväčšie kamenné gule na Slovensku, mnohí dokonca tvrdia, že ide o najväčšie nálezisko podobných útvarov v Európe. Ich vek sa odhaduje na tridsať až štyridsať miliónov rokov.

Unikáty svetového významu boli ukryté v kopci v Milošovej-Megoňkách, necelých desať kilometrov od Čadce. Odhalila ich až v šesťdesiatych rokoch 20. storočia ťažba kameňa. Z nahľodaného skalného masívu sa, na prekvapenie robotníkov, začali odlupovať zvláštne dokonalo tvarované guľaté a vajcovité objekty, ktoré akoby vzišli z [práce](#) pedantného sochára.

Objav je súčasťou komplexu, ktorý sa ťahá pod celým hrebeňom Moravskosliezskych Beskýd z Milošovej až do ďalšej kysuckej obce Klokočov. Od roku 1982 je územie chránenou oblasťou a kamenné gule boli vyhlásené za prírodnú pamiatku.

Mimochodom, podobné gule objavili v Grónsku, Rumunsku, USA a na Novom Zélande. Spolu patria medzi najväčšie záhady sveta inšpirujúce záhadológov - napríklad spisovateľa Ericha von Dänikena. Ten predpokladá, že ich zanechali mimozemšťania. Podľa vedcov ich pôvod možno hľadať v mori, ktoré sa kedysi rozlievalo na našom území.



Záhadné: Spisovateľ a fantasta von Däniken verí, že ich na Zemi nechali mimozemšťania.

Foto: Norbert Grosz

## Čachtický labyrint

Obec Čachtice, preslávená sadistickými činmi krvavej grófký, má aj iné lákadlá. „Také labyrinty, aké sú u nás, nájdete málokde,“ hovoria členovia združenia Slovenské podzemie. Hoci sa dedina nespájala s baníctvom, je pod povrchom rozrytá ako ementál. Podľa miestnych je v tejto lokalite dobrá hlina na hĺbenie, vďaka čomu v minulosti vznikali početné pivnice.

V Čachticiach ich volajú aj katakomby a tieto tajné priestory slúžili ako úkryty pre ľudí a ich majetky v čase nebezpečenstva. Dokonca ich využívala Bátorička.

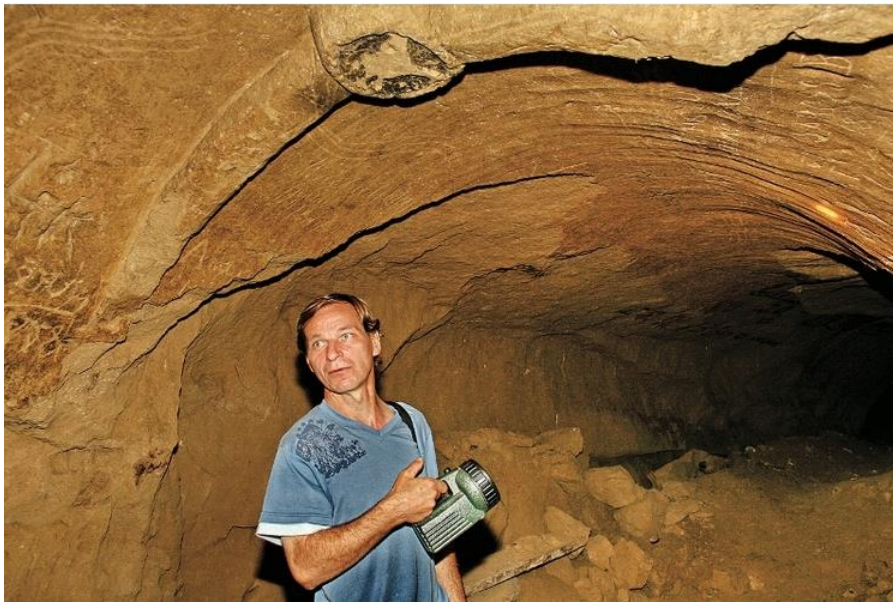
Jedna z legiend hovorí, že krvavá čachtická pani zo strachu pred trestom za svoje ohavné činy dala vybudovať podzemnú chodbu z Nového Mesta nad Váhom do Čachtíc. Tá potom ďalej viedla cez Častkovce, Podolie, Očkov, Krakovany až do Vrbového. Ktovie, či sa legenda zakladá na pravde, v každom prípade aj tu sa tajomné cesty pod povrchom zachovali.

„Iná verzia hovorí, že Bátoriová sa tak bála ľudí pre svoje ohavnosti, že sa musela chodiť kúpať do Váhu podzemnou chodbou,“ hovorí Miroslav Borko z občianskeho združenia Slovenské podzemie. V skutočnosti však chodby slúžili na prozaické účely. Boli vlastne akousi spleťou pivníc, kam ľudia ukrývali potraviny, víno a neskôr im napadlo, že by ich mohli poprepájať a tak sa lepšie chrániť pred nebezpečenstvom.

Niekedy malo podzemie až tri poschodia a bolo vybavené tak, že sa tam dalo pohodlne prežiť. Na atraktivite mu pridáva aj to, že bežní návštevníci sa pod

Čachticami môžu prejsť len raz za rok - pri príležitosti podujatia Bátoričkina kvapka krvi v druhej polovici augusta.

„Atmosféru Čachtického hradu a výhľad do okolia si po dvoch rokoch rekonštrukčných prác môžu vychutnávať už aj bežní návštevníci. Hrad bol pri príležitosti 400. výročia smrti krvavej grófy opäť sprístupnený verejnosti. Mimochodom, zaujímavé podrobnosti o hrade, ale aj ďalšie turistické tipy, kam vyraziť na Slovensku, nájdete na stránke [slovakia.travel](http://slovakia.travel),“ dodáva Marta Kučerová.



Legendy hovoria, že Bátoriová sa pre svoje ohavné činy tak bála ľudí, že sa chodila kúpať do Váhu podzemnou chodbou.

Foto: Norbert Grosz

## Templári z Ludrovej

Ak žili na území Slovenska templári, podľa niektorých to bolo práve v Ludrovej neďaleko Ružomberka. Na vrchu Mních vraj kedysi stál kláštor templárov a legendy o nich sú neodmysliteľnou súčasťou najmä ludrovského Kostola Všetkých svätých. Povráva sa dokonca, že v ňom pochovali majstra templárskeho rádu Johana Gottfrieda von Herberstein.

Chcel pomôcť kupcom, ktorých prepadli lúpežníci, a v boji proti presile prišiel o život. Aj keď sa historici na podobné príbehy pozerajú s úsmevom, pôvabnému gotickému kostolu to na kráse a tajomne neuberá. Dumať môžete trebárs nad čudnými zásekmi

mečom na vstupnom portáli aj nad obrazom Poslednej večere, na ktorej je namiesto zvyčajných trinástich postáv o jednu viac.

Zaujímavý je aj obraz Judáša, možno jediný taký na svete - je totiž na nej zobrazený ako obesenec. Ako ku každému unikátnemu historickému miestu aj ku gotickému kostolíku v Ludrovej sa viaže množstvo povestí. Napríklad o šľachtickej Magdaléne Rakovskej, ktorá otráвила svoje nenarodené dieťa, aby sa vyhla potupe - keďže bolo nemanželské a otec ušiel.

Mŕtvolku zamurovali v kaštieli Jánošovskô v Liptovskej Štiavničke, ale Magdaléna stále počula detský plač. Nepomohli jej ani modlitby, napokon sa stratila v horách, kde zahynula. Plač ustal, až keď v múroch kaštieľa našli kostričku a pochovali ju.

Ďalšia povesť hovorí o ohnivom záprahu preháňajúcom sa v noci okolo kostola a mníchovi prenasledujúcom hriešnikov, ktorí sa v blízkosti Božieho stánku objavili. No a na Sviatok všetkých svätých - lebo práve im je zasvätený - sa tu stretávajú duše dávnych mŕtvych.



Kostolík v Ludrovej: Ukrýva hrob majstra templárskeho rádu?  
Foto: Norbert Grosz

## Pekelné Sitno

Podľa Mateja Bela slovenský názov monumentálnej prírodnej pevnosti zodpovedá dnešnému slovu peklo. Ako píše vo svojej encyklopédii Historické a zemepisné

poznatky o novom Uhorsku, dôkazom toho je aj zaužívané prekliatie - Do Sitna s tebou!

Podobnosť slov Sitno a satan pritom vôbec nie je náhodná. Ako to, že podľa povestí sa práve tu nachádza brána do pekla. Sitno malo odjakživa povest' tajomného miesta. Slúžilo ako pohrebisko, vykonávali sa tu obety, vďaka jeho polohe ho však využívali aj ako prirodzené útočisko pred nepriateľmi.

V 13. storočí tu vybudovali hrad. V 17. storočí sa stali jeho majiteľmi Koháryovci, ktorí v roku 1736 dali na hrade vybudovať prvú rozhľadňu v Európe. No kým rozhľadňa dodnes stojí, z hradu ostali len žalostné ruiny na východnom úbočí.

So Sitnom sa spájajú desiatky povestí, najznámejšie sú o sitnianskych rytieroch, ktorí spia v útrobach kopca a zobudia sa až vtedy, keď bude v krajine najhoršie, a o pokladoch nesmiernej ceny, ktoré vraj Sitno ukrýva.

Menej známa je povest' o dvoch bralách Sitna, ktoré sa nazývajú Blíženci. Sú to vraj súrodenci, ktorí skameneli, keď utekali pred hradným pánom. Ten chcel sestru zamurovať vo veži hradu, aby bola pevnosť nedobytná. Brat ju na poslednú chvíľu oslobodil, no pri úteku ich zbadali stráže a zalarmovali šľachtica. Začala sa divoká naháňačka.

Keď už psi súrodencov dobiehali, tí radšej skočili z brala, než aby hnili vo väzení. Nezomreli však, ale v skoku skameneli.



Ruiny: Z hradu zostali len zvyšky na úbočí Sitna.

Foto: panoramio.com

## Val obrov

O jeho pôvode existujú iba dohady. Doteraz nik presne nezistil, kto ho vystaval a prečo. Je lákadlom pre záhadoológov i učencov, očaril aj slávneho slovenského polyhistora Mateja Bela. Uznávaný historik Pavel Dvořák ho považuje za jednu z najväčších slovenských záhád.

Hovoria mu Fossa giganteum - Val obrov, podľa hrobky dvojmetrového bojovníka, ktorú pri ňom našli, Teufelsmauer - Čertov múr, lebo ho vraj vybudovali čerti, ale aj Pečenický val - podľa obce Pečenice, kde sa zachoval začiatok systému dlhých valov. Tie sa kedysi tiahli - čuduj sa svete - od Sitna opradeného záhadami cez Štiavnické pohorie, Dudince, Dolné Semerovce až po rieku Ipeľ.

Jeho druhá vetva smerovala západnejšie, tretia od Žarnovice až k ústiu Hrona. Dnes Pečenický val - podľa intenzívneho prepálenia kameňov a zeminy pri jeho konštrukcii sa nazýva aj spečený - predstavuje štyri až šesť metrov široký a jeden až dva a pol metra vysoký násyp.

Označujú ho aj slovenský Čínsky múr, keďže na jeho budovanie bol potrebný, podobne ako pri výstavbe Čínskeho múra, obrovský počet pracovných síl, ako aj dobrá organizácia práce a centrálné riadenie projektantom. Zachované časti nájdete napríklad v žemberovskom lese v Levickom okrese.



Lákadlo pre záhadoológov: Val obrov alebo Pečenický val sa tiahol naprieč Slovenskom. Jeho účel nie je celkom jasný.

Foto: panoramio.com

**Autor:** Plus 7 Dní/maca, mom, mk